У грунт життя, гріхами втерта,
Закільчилась довкола скверна.
Бентежні думи в снах уперто
Хитають розум мій химерний

І я кричу!.. І я бануюю!..
Моя душа, мов наковальня.
А поруч (злим розп'ятий збуєм)
Ісус всміхається прощально.

О, Боже, Ти це?.. А чи привид?
Ще ніч, а чи вже ранок, певно?..
Тебе ми маємо за приклад,
А чи наслідуємо ревно?

А чи покутуємо чесно
Свої гріхи перед Тобою?
Чи не лукавимо прийдешнім
Ще перед сповіддю святою?..

Прости нас, Господи! В дорозі
Гріхів від себе не відвернем.
Прости нас, немічних, що й досі
Серцями зачерпаєм скверну.